

310

D E K R E T

z dnia 2 sierpnia 1951 r.

o zmianie ustawy o organizacji władz w dziedzinie komunikacji.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 26 maja 1951 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 235) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 26 lutego 1951 r. o organizacji władz w dziedzinie komunikacji (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 108) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nadzór techniczny nad budową kolei użytku niepublicznego oraz nad bezpieczeństwem ruchu na tych kolejach“;

2) w art. 4 pkt 3 skreśla się wyrazy: „i lotniczym“;

3) po art. 5 dodaje się art. 6 w następującym brzmieniu:

„Art. 6. Wydawanie przepisów o ruchu i bezpieczeństwie lotniczym należy do zakresu działania Ministra Obrony Narodowej, który wydaje je w porozumieniu z Ministrem Transportu Drogowego i Lotniczego. Nadzór nad wykonywaniem tych przepisów sprawuje Minister Obrony Narodowej.“;

4) art. 6, 7, 8, 9, 10 i 11 otrzymują kolejną numerację 7, 8, 9, 10, 11 i 12.

Art. 2. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim ministrom.

Art. 3. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

311

D E K R E T

z dnia 2 sierpnia 1951 r.

o pracy i szkoleniu zawodowym młodocianych w zakładach pracy.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 26 maja 1951 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 235) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Młodocianymi w rozumieniu niniejszego dekretu są osoby, które nie przekroczyły 18 lat życia.

Art. 2. 1. Zatrudnianie osób, które nie ukończyły 16 lat życia, jest wzbronione.

2. Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych określi rodzaje zatrudnienia, zasady wynagrodzenia i inne warunki, w których wolno będzie przyjmować do pracy w celu przyuczenia do zawodu i późniejszego zatrudnienia osoby, które ukończyły 14 lat życia i nie przekroczyły 16 lat życia.

Art. 3. 1. Czas pracy osób, o których mowa w art. 2, nie może przekroczyć 6 godzin na dobę i 36 godzin tygodniowo.

2. Nie wolno zatrudniać młodocianych w godzinach nadliczbowych ani w porze nocnej.

3. Zakaz pracy nocnej nie stosuje się do młodocianych płci męskiej w wieku powyżej lat 16 w przypadkach określonych przez Radę Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.

Art. 4. 1. Nie wolno zatrudniać młodocianych przy pracach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia.

2. Wykaz prac, wzbronionych młodocianym w wieku od lat 14 do lat 16 i w wieku powyżej lat 16, ustala Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.

Art. 5. Zasady normowania pracy młodocianych, stanowiące podstawę ich wynagradzania, ustala Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.

Art. 6. 1. Przed przyjęciem do pracy młodociany podlega badaniu lekarskiemu celem stwierdzenia, czy może być zatrudniony przy danej pracy.

2. Młodociani zatrudnieni podlegają badaniu lekarskiemu w okresach nie dłuższych, niż co 6 miesięcy.

Art. 7. 1. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów o pracy i szkoleniu zawodowym młodocianych sprawują specjaliści inspektorzy pracy młodocianych.

2. Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych określi zakres działania i organizację specjalnej inspekcji pracy młodocianych.

Art. 8. 1. Zakłady pracy mają obowiązek organizować i prowadzić dla zatrudnionych młodocianych

szkolenie indywidualne, grupowe lub brygadowe, obejmujące część praktyczną i niezbędne uzupełnienie wiadomości zawodowych teoretycznych.

2. Szkolenie zawodowe, o którym mowa w ust. 1, zakończone będzie egzaminem na odpowiedni stopień kwalifikacyjny w określonym zawodzie. Egzamin przeprowadza zakładowa komisja egzaminacyjna.

3. Sposób prowadzenia szkolenia w zakładach pracy oraz zasady powoływania i regulaminy zakładowych komisji egzaminacyjnych ustalają właściwi ministrowie w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego i za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Art. 9. Do dnia 31 sierpnia 1952 r. pozostają w mocy dotychczasowe przepisy w odniesieniu do młodocianych pracowników, którzy w dniu wejścia w życie dekretu niniejszego są uczniami II klasy zasadniczej szkoły zawodowej lub III klasy państwowej szkoły przemysłowej bądź III klasy średniej szkoły zawodowej.

Art. 10. 1. W zakresie, unormowanym niniejszym dekretem, tracą moc obowiązującą:

- 1) przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym

(Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468 wraz z późniejszymi zmianami) oraz

- 2) przepisy ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 636 wraz z późniejszymi zmianami) z zastrzeżeniem wynikającym z art. 9 niniejszego dekretu.

2. Do czasu ustalenia wykazu prac na podstawie art. 4 ust. 2 zachowują w tym zakresie moc przepisy dotychczasowe.

Art. 11. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i właściwym ministrom.

Art. 12. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:
H. Minc

312

DEKRET

z dnia 2 sierpnia 1951 r.

o targach i targowiskach.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 26 maja 1951 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 235) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

W celu podniesienia poziomu i kultury handlu, skutecznej walki ze spekulacją oraz ułatwienia ludności wiejskiej zaopatrywania się w potrzebne artykuły produkcji przemysłowej, a ludności miejskiej nabywania produktów rolnych zarówno za pośrednictwem placówek handlu uspołecznionego jak i bezpośrednio od indywidualnych producentów i spółdzielni produkcyjnych — ustala się organizację targów i targowisk na zasadach przewidzianych w niniejszym dekrete.

Art. 1. 1. Targowiskami w rozumieniu niniejszego dekretu są wszelkie miejsca i budowle (hale targowe, bazyry), przeznaczone do handlu ze stoisk, wozów, kioszków itp.

2. Dekret niniejszy nie stosuje się do targowisk zwierzęcych, przewidzianych w ustawie z dnia 10 lutego 1949 r. o obrocie zwierzętami gospodarskimi i produktami uboju oraz o ich przetwórstwie (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 135).

Art. 2. 1. Minister Handlu Wewnętrznego — w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Pla-

nowania Gospodarczego — ustala na wniosek prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) plany sieci targowisk dla poszczególnych województw.

2. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej stawia wniosek w sprawie sieci targowisk po zasięgnięciu opinii powiatowych rad narodowych.

3. W planach sieci targowisk należy — w miarę możliwości — uwzględniać miejsca, na których, stosownie do istniejących zwyczajów, targi już się odbywały.

Art. 3. Targi wolno organizować tylko na targowiskach urządzanych i prowadzonych w sposób określony w niniejszym dekrete.

Art. 4. 1. Prezydium rad narodowych powinny czuwać nad odpowiednim doбором miejsca na targowisko oraz nad dostosowaniem zewnętrznego wyglądu targowiska do charakteru urbanistycznego otoczenia.

2. Miejsce na targowisko powinno być tak wyznaczone, aby ruch na drogach publicznych nie doznawał przeszkód.

Art. 5. Targowiska prowadzą właściwe rady narodowe miejskie lub gminne, tworząc w tym celu — w razie potrzeby — przedsiębiorstwa terenowe, za zgodą Ministra Handlu Wewnętrznego wyrażoną po porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.